

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 12. listopadu 2024
č. j. MSP-540/2024-ODKA-SPZ/7
Počet listů: 4
Přílohy: 10

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

Obv. J. F. – stížnost pro porušení zákona

Přílohy:

- kopie usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2023, sp.zn. 1 T 8/2018
- kopie protokolu o veřejném zasedání ze dne 19.12.2023, sp.zn. 1 T 8/2018
- kopie usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 1. 2024, č.j. 5 To 4/2024-25121
- kopie usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 6. 3. 2024, sp.zn. 1 T 8/2018
- kopie usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2024, sp.zn. 1 T 8/2018
- kopie protokolu o veřejném zasedání ze dne 26.4.2024, sp.zn. 1 T 8/2018
- kopie usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 6. 2024, č.j. 5 To 33/2024
- kopie usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 31. 7. 2024, sp.zn. 1 T 8/2018
- kopie protokolu o veřejném zasedání ze dne 31.7.2024, sp.zn. 1 T 8/2018
- kopie usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 9. 2024, č.j. 5 To 55/2024

Podle § 266 odst. 1 zák. č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) podávám ve prospěch obviněného **J. F.**,

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2023, sp. zn. 1 T 8/2018, ve spojení usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 1. 2024, č.j. 5 To 4/2024-25121, proti usnesení Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 1 T 8/2018 ze dne 6. 3. 2024, proti usnesení Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 1 T 8/2018 ze dne 26. 4. 2024 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 6. 2024 pod sp. zn. 5 To 33/2024, proti usnesení Krajského soudu v Praze ze

dne 31. 7. 2024 pod sp. zn. 1 T 8/2018 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 9. 2024 pod sp. zn. 5 To 55/2024.

Napadená rozhodnutí

1. Usnesením Krajského soudu v Praze (dále jako „*krajský soud*“) ze dne 19. 12. 2023, č. j. 1 T 8/2018-24944, byl obviněný J. F. (dále jen „*obviněný*“), stíhaný pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 k § 209 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a dílem nedokonáný ve stádiu přípravy podle § 20 odst. 1 k § 209 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a), odst. 6 trestního zákoníku, ve vazebním zasedání vzat do vazby podle § 68 odst. 1, § 73 odst. 8, § 73a odst. 5 trestního řádu z důvodů uvedených v § 67 písm. a), c) trestního řádu a současně bylo rozhodnuto podle § 73a odst. 5 trestního řádu o zrušení peněžité záruky, snižené usnesením krajského soudu ze dne 12. 4. 2023, č.j. 1 T 8/2018-22386, na částku 3 000 000 Kč.
2. Vrchním soudem v Praze (dále jen „*vrchní soud*“) byla následně stížnost obviněného v neveřejném zasedání dne 24. 1. 2024 pod č.j. 5 To 4/2024-25121 proti usnesení o jeho vzetí do vazby jako nedůvodná zamítnuta podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu.
3. Poté bylo usnesením krajského soudu pod sp. zn. 1 T 8/2018 ze dne 6. 3. 2024, rozhodnuto o tom, že se žádost obviněného o propuštění z vazby zamítá, neboť důvody vazby podle § 67 písm. a), c) trestního řádu u obviněného trvají nadále.
4. Následně bylo usnesením krajského soudu pod sp. zn. 1 T 8/2018 ze dne 26. 4. 2024 ve spojení s usnesením vrchního soudu ze dne 12. 6. 2024 pod sp. zn. 5 To 33/2024 rozhodnuto o tom, že se žádost obviněného o propuštění z vazby zamítá, neboť důvody vazby podle § 67 písm. a), c) trestního řádu u obviněného trvají nadále.
5. Stejně tak bylo usnesením krajského soudu ze dne 31. 7. 2024 pod sp. zn. 1 T 8/2018 ve spojení s usnesením vrchního soudu ze dne 18. 9. 2024 pod sp. zn. 5 To 55/2024 rozhodnuto o tom, že se žádost obviněného o propuštění z vazby zamítá, neboť důvody vazby dle § 67 písm. a), c) trestního řádu u obviněného trvají nadále.

Právní posouzení

6. Mám za to, že napadenými rozhodnutími byl v případě krajského soudu jako soudu I. stupně porušen zákon v ustanoveních § 67 písm. a), c) trestního řádu, § 68 odst. 1 věty druhé trestního řádu, § 73 odst. 8 trestního řádu, § 73a odst. 5 trestního a vrchním soudem jako soudem II. stupně byl porušen zákona v ustanoveních § 147 odst. 1 trestního řádu a § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu, a oběma jmenovanými soudy byl porušen zákona v ustanovení § 71 trestního řádu.

Relevantní právní úprava

7. Ustanovení § 67 trestního řádu, který pojednává o důvodech vazby, zní:
„Obviněný smí být vzat do vazby jen tehdy, jestliže z jeho jednání nebo dalších konkrétních skutečností vyplývá důvodná obava,

a) že uprchne nebo se bude skrývat, aby se tak trestnímu stíhání nebo trestu vyhnul, zejména nelze-li jeho totožnost hned zjistit, nemá-li stálé bydliště anebo hrozí-li mu vysoký trest,

b), nebo

c) že bude opakovat trestnou činnost, pro niž je stíhán, dokoná trestný čin, o který se pokusil, nebo vykoná trestný čin, který připravoval nebo kterým hrozil,

a dosud zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání, byl spáchán, má všechny znaky trestného činu, jsou zřejmé důvody k podezření, že tento trestný čin spáchal obviněný, a s ohledem na osobu obviněného, povahu a závažnost trestného činu, pro který je stíhán, nelze v době rozhodování účelu vazby dosáhnout jiným opatřením, zejména uložením některého z předběžných opatření.“

8. Ustanovení § 68 odst. 1 trestního řádu zní:
„Vzít do vazby lze toliko osobu, proti níž bylo zahájeno trestní stíhání. Rozhodnutí o vazbě musí být odůvodněno též skutkovými okolnostmi.“
9. Ustanovení § 71 trestního řádu, které upravuje přezkoumávání trvání důvodů vazby, zní:
„1) Orgány činné v trestním řízení jsou povinny průběžně zkoumat, zda důvody vazby u obviněného ještě trvají nebo se nezměnily a zda nelze vazbu nahradit některým z opatření uvedených v § 73 a 73a. Přihlížejí při tom také k tomu, zda ponechání obviněného ve vazbě vyžaduje obtížnost věci nebo jiné závažné důvody, pro které nelze trestní stíhání skončit, a zda by propuštěním obviněného z vazby bylo zmařeno nebo podstatně ztěženo dosažení účelu trestního stíhání. Soudce tak činí v přípravném řízení pouze při rozhodování o
a) žádosti obviněného o propuštění z vazby,
b) návrhu státního zástupce na rozhodnutí o ponechání obviněného ve vazbě,
c) změně důvodů vazby, jestliže byl shledán nový důvod vazby, nebo
d) stížnosti proti usnesení státního zástupce o vazbě.
- (2) Obviněný musí být neprodleně propuštěn z vazby, jestliže
a) pomine důvod vazby, nebo
b) je zřejmé, že vzhledem k osobě obviněného a k povaze a závažnosti věci trestní stíhání nepovede k uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, a nejsou-li dány okolnosti uvedené v § 68 odst. 3 a 4.“
10. Ustanovení § 73 odst. 8 trestního řádu zní:
„Neplní-li obviněný povinnosti uložené v souvislosti s nahrazením vazby některým opatřením uvedeným v odstavci 1 a trvají-li důvody vazby, soud a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce rozhodne o vazbě.“
11. Ustanovení § 73a odst. 5 trestního řádu zní:
„Peněžitou záruku zruší nebo změní její výši na návrh obviněného nebo osoby, která ji složila, anebo i bez návrhu soud nebo státní zástupce, který v té době vede řízení, jestliže pominuly důvody, které k jejímu přijetí vedly, nebo se změnily okolnosti rozhodné pro určení její výše. Rozhodne-li o zrušení peněžité záruky nebo o jejím připadnutí státu, přezkoumá zároveň, zda nejsou dány důvody pro rozhodnutí o vzetí do vazby, a případně provede potřebné úkony.“
12. Ustanovení § 147 odst. 1 trestního řádu, pojednávající o rozhodnutí nadřízeného orgánu, zní:
„Při rozhodování o stížnosti přezkoumá nadřízený orgán
a) správnost všech výroků napadeného usnesení, proti nimž může stěžovatel podat stížnost, a

b) řízení předcházející napadenému usnesení.“

13. Ustanovení § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zní:
„Nadřízený orgán zamítne stížnost není-li důvodná.“

Posouzení předmětné věci

14. Krajský soud nejprve pochybil, pakliže ve vazebním zasedání dne 19. 12. 2023 po zrušení peněžité záruky, nahrazující důvody vazby uvedené v § 67 písm. a), c) trestního řádu, přijaté od obviněného v souvislosti s jeho propuštěním z vazby na svobodu na podkladě usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 5. 2017, sp. zn. 33 T 4/2017, přistoupil znovu ke vzetí obviněného do vazby z důvodů uvedených v § 67 písm. a), c) trestního řádu, a to s odůvodněním, že z výsledků znaleckého posudku ke zdravotnímu stavu obviněného, operativně-pátracích prostředků, jímž bylo soudem povoleno sledování osoby obviněného a z vyžádaných údajů o telekomunikačním provozu vyšlo najevo, že obviněný ohledně svého zdravotního stavu uváděl nepravdivé informace, neboť v důsledku omluv obviněného z neúčasti u hlavního líčení z důvodu jeho nedobrého zdravotního stavu, doložených i lékařskými zprávami, nemohla být konána v průběhu roku 2023 po řadu měsíců hlavní líčení za účelem doplnění dokazování po vrácení věci odvolacím soudem k novému projednání a rozhodnutí, a naposledy se obviněný pod nepravdivou legendou, že má covid, nedostavil ani k hlavnímu líčení nařízenému na den 19. 12. 2023, k němuž byl krajským soudem předvolán. Na to krajský soud reagoval nařízením předvedení obviněného, po jehož realizaci ihned rozhodl o konání předmětného vazebního zasedání ještě téhož dne, které vyústilo ve vzetí obviněného do vazby z důvodů výše uvedených. Důvod předvídaný § 67 písm. a) trestního řádu krajský soud dovodil ze zjištění, že obviněný se poukazem na svůj špatný zdravotní stav hlavnímu líčení aktivně a sofistickovaně vyhýbal, a důvod předpokládaný § 67 písm. c) trestního řádu stručně odůvodnil obavou, že by obviněný mohl opakovat trestnou činnost, pro niž je stíhán, jelikož tato je mimořádně rozsáhlá a závažná, pokud jde o výši škody způsobené, hrozící i připravované, představující v každé této kategorii řádově desítky milionů Kč.
15. Mám za to, že usnesení krajského soudu ze dne 19. 12. 2023 o vzetí obviněného do vazby, stejně tak rozhodnutí o zamítnutí žádosti obviněného o propuštění z vazby, která po napadeném rozhodnutí následovala jsou rozhodnutími nezákonnými, jelikož v případě osoby obviněného nebyly pro takový krok splněny zákonem předpokládané podmínky, a to z následujících důvodů.
16. S ohledem na skutečnost, že tato stížnost pro porušení zákona směřuje k praktické aplikaci vazebních důvodů, jsem přesvědčen, že rozhodnutím o ní Nejvyšší soud značnou měrou přispěje ke sladění aplikace těchto vazebních důvodů napříč soudy po celé zemi.
17. Jak se uvádí v § 67 písm. a) trestního řádu, obviněný smí být vzat do vazby jen tehdy, je-li obava, že uprchne nebo se bude skrývat, anebo hrozí-li mu vysoký trest. K tomu bych si dovolil citovat následující komentářové znění trestního řádu.
18. *„Sama skutečnost, že se obžalovaný nedostavil k hlavnímu líčení, ač byl řádně předvolán, neodůvodňuje konkrétně obavu, že se skrývá, aby se tak vyhnul trestnímu stíhání*

(srov. *R 8/1989*; zde zpravidla postačí předvedení obviněného – srov. výklad k § 90). Stejně tak za konkrétní skutečnost ve smyslu písmena a) nelze považovat každou snahu o cestu do ciziny s platnými cestovními doklady nebo dočasné vzdálení se z místa bydliště či změnu zaměstnání, byť ji nenahlásil orgánům činným v trestním řízení.“ (ŠÁMAL, Pavel, RŮŽIČKA, Miroslav. § 67 [Důvody vazby]. In: ŠÁMAL, Pavel a kol. Trestní řád. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 740.). K tomu dodávám, že ani z provedených důkazů v podobě užití operativně-pátracích prostředků nebylo zjištěno, že by se obviněný záměrně vyhýbal trestnímu stíhání nebo se skrýval, jak předpokládá znění § 67 písm. a) trestního řádu.

19. Pokud se týká hrozby vysokého trestu, soud I. stupně stručně uvedl, že obviněný je stíhán pro rozsáhlou majetkovou trestnou činnost, za niž byl již v minulosti odsouzen zrušeným rozsudkem k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 8 let, a trestnou činnost páchal až do svého zadržení. Toto tvrzení soudu nejsem oprávněn hodnotit, ovšem mám za to, že tato samotná skutečnost nemůže být důvodem pro uvalení vazby v kontextu s délkou samotného trestní řízení a právě toho, že odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání mimo jiné pro zásadní nedostatky v dokazování, pro které vznikly důvodné pochybnosti o prokázání trestné činnosti.
20. Dále uvádím, že je nesporné, že **pobyt obviněného na svobodě trval více než 6 a půl roku od jeho propuštění z vazby, tj. od 15. 5. 2017, přičemž v tomto časovém úseku se nedopustil žádné trestné činnosti, pro kterou by byl odsouzen a ani z žádného trestně postižitelného jednání nebyl podezřelý, a podle objektivních informací prodělal obviněný od konce roku 2022 tři operativní zákroky, a to operaci ledvinového nádoru, dále operaci břišní kýly a naposledy se v roce 2023 v měsíci říjnu podrobil operaci (krční) páteře s nutností provedení rehabilitačního procesu zaměřeného na operovanou partii.** Obviněný svou neúčast u jednotlivých hlavních líčení, postupně nařizovaných v roce 2023, omlouval nedobrým zdravotním stavem, včetně doplnění tohoto tvrzení příslušnou lékařskou zprávou. Zjistil-li krajský soud, že obviněný, i přes jím uváděné zdravotní potíže, vede naprosto běžný život, není toto zjištění bez dalšího rovněž důvodem ke vzetí do vazby. **S ohledem na mimořádnou délku trvání trestního řízení totiž podle mého názoru nelze předpokládat, ani spravedlivě požadovat to, že obviněný si nebude moci zajistit základní záležitosti běžného života. Rychlá jízda automobilem či krátkodobá návštěva sousedního státu, která zjevně nebyla konána za účelem útěku, přitom nemohla podle mého názoru bez dalšího založit obavu předvídanou pod vazebním důvodem podle § 67 písm. a) trestního řádu.** Takovým důvodem nemůže být ani to, že obviněný u znaleckého vyšetření neposkytl znalci součinnost a nepodrobil se prohlídce těla v oblasti předtím operované krční partie, ani to, že v jednom případě nevyhověl výzvě krajského soudu, aby se dostavil dne 19. 12. 2023 k hlavnímu líčení, ačkoliv bylo zároveň krajským soudem dopředu avizováno, že bude bez jeho konání odročeno. A důvodem ke vzetí do vazby osoby obviněného nemůže být ani to, že vůči němu bylo využito opatření ve formě jeho předvedení – bylo tak učiněno pouze v jednom jediném případě, které po jeho realizaci ihned vyústilo v jeho vzetí do vazby.
21. Skutkové okolnosti zjištěné k osobě obviněného podle mého názoru vůbec neodpovídají vazebnímu důvodu uvedenému v § 67 písm. a) trestního řádu. Omluvy obviněného z neúčasti u hlavního líčení pro jeho neblahý zdravotní stav měly reálný základ, takže nešlo při omluvách obviněného o zcela nepravdivé či zkreslené informace. V dané době a ani později tak **nebyla založena důvodná obava, že by se obviněný svým počínáním trestnímu stíhání, resp. trestnímu postihu, který mu může za stíhané jednání hrozit, vyhýbal, a už vůbec nelze mít**

za to, že v dané době ani později byla dána oprávněná obava, že by uprchl anebo se skrýval. Počinání obviněného plně zapadá do jednání obstruktivní povahy, které však samo o sobě a ani ve spojení se skutečnostmi, které k jeho osobě krajský soud zjistil, například, že sám řídil vozidlo opakovaně a na delší trase a také ve vysoké rychlosti, ač krajskému soudu v omluvě z neúčasti u hlavního líčení tvrdil, že má ukrutné bolesti a bere utišující léky, nezakládají reálný důvod vedoucí k obavě, kterou předpokládá ustanovení § 67 písm. a) trestního řádu. Rychlá jízda ani bez dalšího existenci bolesti nevylučuje. S ohledem na dobu trvání trestního řízení si lze jen těžko představit, že by po celou dobu nepotřeboval obviněný využít automobil.

22. Dále ve vztahu k důvodům vazby podle § 67 písm. c) trestního řádu nebylo zjištěno nic, co by obavu z opakování v trestné činnosti obviněným nasvědčovalo. Soud pouze zkonstatoval úvahu již popsanou v odst. 13 stížnosti pro porušení zákona, a to že se obává opakování trestné činnosti z důvodu její rozsáhlosti, závažnosti a z důvodu výše způsobené škody. Z ničeho nicméně nevyplývá, **z jakého konkrétního důvodu tato obava soudu plyne, ani nic nenaznačuje, že by došlo k náznakům materializace této obavy.** Jsem přesvědčen, že co do vazebního důvodu podle § 67 písm. c) trestního řádu **jsou všechna napadená rozhodnutí zcela nepřezkoumatelná pro nedostatek odůvodnění.** Při přijetí obecné premisy artikulované krajským soudem by nezbylo než dospět k absurdnímu závěru, že v případě každé závažné trestné činnosti řešené v dlouhotrvajícím trestním řízení je vazba nezbytná – taková premisa je podle mého názoru nepřijatelná.
23. Vrchní soud v Praze v odůvodnění svého rozhodnutí, kterým zamítl stížnost obviněného proti rozhodnutí o vzetí jeho osoby do vazby, konstatoval, že ukládání pořádkových pokut ani opakované předvádění obžalovaného nelze pro jejich přechodný charakter považovat za efektivní nástroje a rozhodnutí soudu I. stupně pokládá za zcela proporcionální. Se závěry této úvahy s ohledem na výše uvedené nesouhlasím, neboť podle mého názoru nebyly naplněny vazební důvody a zároveň s ohledem na délku trvání trestního řízení a související zásahy do života obviněného a jeho chování bylo vzetí do vazby nepřiměřeným zásahem do jeho práv. Tento zásah se přitom s každým prodloužením vazby zvětšuje, neboť není zřejmé, z jakých okolností bylo dovozeno, že důvody pro držení obviněného ve vazbě nadále trvají. Zároveň oproti závěrům vrchního soudu předcházelo uvalení vazby pouhé jediné předvedení (pokuta uložena obviněnému nebyla).
24. Za dané situace je tedy otázkou, zda lze postavit rozhodnutí o vzetí obviněného do vazby v tomto konkrétním případě jen na jeho obstruktivním jednání, byť je diskutabilní, zda všechny omluvy pro neblahý zdravotní stav byly nepravdivé, neboť obviněný trpěl bolestmi, které mají subjektivní charakter a nelze je nijak změřit a ověřit. V úvahu je třeba vzít i to, že obviněného velké bolesti s ohledem na tři operativní výkony v průběhu jednoho roku mohly sužovat, a zda lze po použití méně invazivního opatření ve formě předvedení toliko v jednom případě považovat za dostatečné, aby mohlo dojít k uvalení vazby jako jediného možného opatření zajišťujícího účast obviněného pro úkony trestního řízení.
25. Podle mého názoru nikoliv. Zákonem předpokládané podmínky pro uvalení vazby na osobu obviněného nebyly splněny a tento zásah do jeho práv byl podle mého názoru nepřiměřený. Krajský soud použil předvedení obviněného jako méně invazivního opatření jen jednou a po realizaci tohoto opatření uvalil na obviněného obratem vazbu.

26. Další navazující rozhodnutí o zamítnutí žádosti obviněného o propuštění z vazby byla založena na totožných podkladech jako vzetí obviněného do vazby. Zde je třeba zdůraznit, že vazební důvody časem oslabují, proto by se měly posuzovat o to přísněji. S ohledem na totožný skutkový podklad trvající od začátku vzetí obviněného do vazby je postupem času ze strany soudu trvání další vazby u obviněného neobhajitelné.

Shrnutí a závěr

27. Závěrem si dovoluji shrnout, že soudy svá rozhodnutí o vzetí obviněného do vazby a následných rozhodnutí o zamítnutí žádosti o propuštění z vazby fakticky odůvodnily pouze jeho obstrukčním jednáním, které navíc mělo reálný podklad v nepříznivém zdravotním stavu obviněného, což neshledávám v souladu se zákonem. Ostatní důvody pro vzetí obviněného do vazby nebyly dle mého názoru vůbec prokázány. Na základě těchto skutečností navrhuji napadená rozhodnutí zrušit. Zároveň jsem ve věci shledal významný judikaturní potenciál v rozhodnutí Nejvyššího soudu o této stížnosti pro porušení zákona, a to zejména ve vyřešení otázky, zda je v souladu se zákonem jednání soudu, který na obviněného uvalí vazbu pouze z toho důvodu, že obviněný vykazuje známky obstrukčního jednání. V tomto kontextu není ani nevýznamné posoudit dopad dlouhého trestního řízení na život obviněného a jeho přirozené potřeby k vedení běžného života. Dále pak bude názor Nejvyššího soudu pro praxi přínosný stran trvání důvodů vazby a jejich případného oslabování v kontextu opakovaného prodlužování vazby.

Návrh

Se zřetelem na shora zmíněné skutečnosti navrhuji, aby Nejvyšší soud:

- 1) Podle § 275 odst. 4 trestního řádu přerušil výkon napadených rozhodnutí, proti kterým směřuje stížnost pro porušení zákona,
- 2) podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že pravomocným usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2023, sp. zn. 1 T 8/2018, ve znění usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 1. 2024, č.j. 5 To 4/2024-25121, byl v neprospěch obviněného J. F. porušen zákon v ustanoveních § 67 písm. a), c) trestního řádu, § 68 odst. 1 věty druhé trestního řádu, § 73 odst. 8 trestního řádu, § 73a odst. 5 trestního řádu v případě Krajského soudu v Praze jako soudu I. stupně a dále v ustanoveních § 147 odst. 1 trestního řádu a § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu v případě Vrchního soudu v Praze jako soudu II. stupně a pravomocným usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 6. 3. 2024, sp. zn. 1 T 8/2018, pravomocným usnesením Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 1 T 8/2018 ze dne 26. 4. 2024 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 6. 2024, sp. zn. 5 To 33/2024 a pravomocným usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 31. 7. 2024, sp. zn. 1 T 8/2018 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 9. 2024 pod sp. zn. 5 To 55/2024 byl porušen zákon v ustanovení § 71 trestního řádu ve vztahu k § 67 písm. a), c) trestního řádu oběma jmenovanými soudy,

- 3) s odkazem na § 269 odst. 2 trestního řádu napadená rozhodnutí zrušil, a zrušil také všechna další rozhodnutí, která na zrušená rozhodnutí obsahově navazují, pokud vzhledem ke změně, k níž dojde zrušením, pozbydou podkladu.